

Hvis Forſlaget om, at Paragraphens forſte Linie ſkal udgaae, bifalbes, vil det være for-
nødent at give Begyndelſen af det Tilbagebliven-
de en noget forandret Redaction, og Udvalget
bringer da tillige i Forſlag at forandre Or-
dene „gaaſte maa ſættes i Claſſe med“ til
„gaaſte maa ſtilles ved Siden af“, en Betegnelse,
ſom Lovudkaſtet ſelv benytter i § 252, hvor der
gjøres en ſærlig Anvendelſe af Reglen i § 1.

Samtlige de øvrige Paragrapher i forſte
Capitel give Reglerne for Straffelovens
Omraade i territorial Henſeende (§§
2—8).

Diſſe ere i det Væſentlige ſtemmende med,
hvad der for Tiden maa anſees ſom gjældende
danſk Ret, og navnlig er dette Tilfældet, for-
ſaavidt det opſtilles ſom Hovedregel (§ 2),
at Loven er anvendelig paa alle i Kon-
geriget begaaede ſtrafbare Handlinger
uden Henſyn til, hvor Gjernings-
manden hører hjemme. Indenfor Lan-
dets Grændſer hæver Loven ſaaledes ſit Herre-
dømme ikke blot over Landets Underſaatter,
men ogſaa over den Fremmede, ſelv om han
ikku har et forbigaaende Ophold her. Egent-
lig Undtagelſe fra denne Regel ſteer i Over-
eensſtemme med almindelige folkeretlige Grund-
ſætninger alene med Henſyn til fremmede
Magters Geſandtſkaber, fremmede Krigſkibe
og Troppedeſelinger ſamt Embedsforbrydelſer,
ſom maatte begaaes af fremmede her an-
fatte Embedsmænd (§ 8). — Gjør derimod en
danſk Underſaat ſig ſkyldig i For-
brydelſe i Udlandet, ligger ikke heri uden-
videre en Overtrædelſe af den danſke Straffelov,
og Forholdet betragtes derfor i Almindelighed
ſom denne uvedkommende. Det er imidlertid
naturligt, at den ſkyldige rammes af danſk
Lov, naar han har iværkſat Forbrydelſen uden-
for Landets Grændſer netop for at omgaae
denne (§ 4), eller naar han, uden at det under-
ſaattlige Forhold til den danſke Stat fuldtændig
er hævet, i Udlandet forbryder ſig imod det under-
ſaattlige Troſtats- og Lybighedsforhold ſelv,
eller gjør ſig ſkyldig i Brud paa Forpligtelſer,
der flyde af ſæregne Retsforhold, hvori han
trods ſit Ophold i Udlandet vedbliver at

ſtaaе enten til det Offentlige eller til private
Perſoner i Fædrelandet (§ 5).

Det er ligeledes i det Væſentlige i god
Overeensſtemme med folkeretlige Anſkuelfer,
naar Udkaſtets § 3 betragter Forbrydelſer, der
begaaes ombord i her hjemmehørende Skibe
eller Fartøier, ſom begaaede paa danſk Terri-
torium og ſaaledes henfører dem under danſk
Straffelov, medmindre Skibet maatte befinde
ſig paa fremmed Sjøterritorium.

Diſſe Tilfælde (§§ 3—5) danne ſaaledes
ikke egentlig Undtagelſer fra Udkaſtets almind-
lige Regel, at Forbrydelſer, begaaede af danſk
Borger udenfor Landet, alene vedkomme det
Sted, hvor han har iværkſat Forbrydelſen, og
maaе hjemfalde under Udlandets Lovgivning.
Lovudkaſtet har imidlertid forudſet Muligheden
af, at den Paagjældende kan have gjort ſig
ſkyldig i ſaa betydelige Forbrydelſer, at Staten
maa føle ſig opfordret til at ſætte ſin Straffe-
magt i Bevægelse imod Forbryderen, der mulig
endog har undgaaet Retsførdighedens Arm i Ud-
landet, og Udkaſtets § 6 ſaſtætter derfor, at Ju-
ſtitsministeriet „i øvrigt“ — det vil ſige, ſelv
udenfor de Tilfælde, hvor den af en danſk Under-
ſaat i Udlandet begaaede Forbrydelſe efter Rege-
lerne i §§ 4—5 høre ind under danſke Love
— ſkal være bemyndiget til at lade en ſaa-
dan Forbryder tiltale her, og at han i dette
Tilfælde bliver at dømme efter danſk Lov.

Det er indlyſende, at ſaa vel i dette Til-
fælde, ſom hvor en danſk Underſaat i Medfør
af §§ 3—5 bliver ſat under Tiltale her for en
i fremmed Stat begaaet Forbrydelſe, vil han
allerede kunne have været underkaſtet Tiltale
og Straf i Udlandet, og at det ſaaledes ofte
vilde ſtille ſig meget haardt, om der nu ſkulde
idømmes ham den fulde for Forbrydelſen i
Loven foreſkrevne Straf. Hvor denne aadner
et Valg imellem forſkjellige Straffe eller dog
imellem en højere og lavere Straffegrad, vil
Dommeren viſtnok anſee ſig berettiget til at
lade Henſynet til den Forbryderen i Udlandet
overgaaende Straf komme til ſin Ret, men der
ſaavnes dog udtrykkelig Hjemmel dertil i Loven,
og om det derhos vel i Almindelighed tør anſees
ſom givet, at Juſtitsministeriet ikke vilde gjøre
Brug af den i § 6 omhandlede Bemyndigelse,